

Àncora o palanca: 50 anys de l'institut Mossèn Alcover

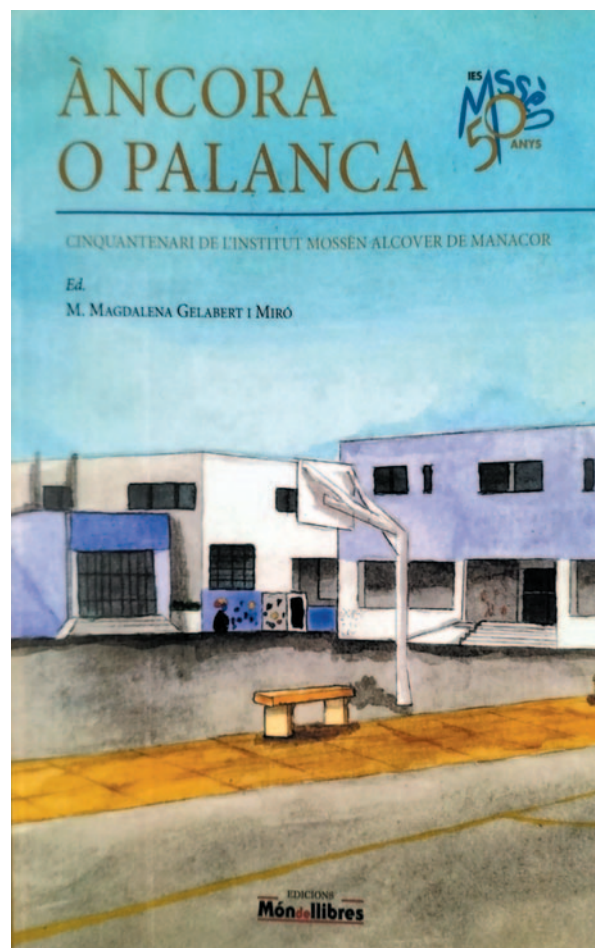
Montserrat Nadal,
coordinador de Pissarra

Dia 21 de maig es va presentar en el Teatre Municipal de Manacor el llibre *Àncora o palanca*, amb motiu del cinquantenari de l'institut Mossèn Alcover de Manacor. Feia un any i mig que podria estar presentat però l'arribada imprevista de la pandèmia ho va trastocar tot. En l'obra hi apareixen un total de quaranta-tres autors, tots persones vinculades amb el centre.

El títol de l'obra *Àncora o palanca* està agafat de l'article del professor Pep Bagué. Segons planteja el docent d'història, ¿un centre educatiu ha de ser una àncora per aferrar-nos al passat i no fugir a la deriva, o una palanca per projectar-nos al futur? Com deia l'editora del llibre Magdalena Gelabert a una entrevista al *Cent per Cent*, "no és un llibre de passat, sinó de reflexió pedagògica i humana, per mostrar què passa a l'institut, cap on anam, i també per mostrar que el Manacor d'avui no seria el que és sense aquest passat que hem ajudat a teixir des d'aquest edifici i aquesta institució".

El llibre consta de tres parts: una primera d'assaig i creació artística, una d'estudi històric i una darrera de records i anècdotes. Pel que fa a la primera, cal tenir present que una de les fites més destacades en la història del Mossèn Alcover va ser la creació del batxillerat d'arts plàstiques que constitueix un dels signes d'identitat de l'institut d'ençà del curs 1997-1998.

En l'apartat d'estudi històric llegim que el dia 21 d'agost de 1970 el Consell de Ministres va aprovar la creació del *Instituto Nacional Mixto de Enseñanza Media de Manacor* que, més endavant, prendria el nom en ca-

Presentació del llibre al Teatre Municipal de Manacor

talà d'Institut d'Ensenyament Secundari Mossèn Alcover; un nou centre amb vocació comarcal. Aleshores l'oferta educativa per a l'ensenyament mitjà es duia a terme a l'Institut Municipal Ramon Llull, una institució insuficient i sense possibilitat de donar el servei que requeria la ciutat de Manacor i abastar la demanda.

Pel que fa a la secció de records i anècdotes, hi ha un seguit d'elements que són comuns a moltes de les persones que contenen la seva experiència: la llibertat que es vivia a l'institut, la proximitat amb els professors i professores, la sensació de "caos i llibertat" com titula un dels col·laboradors el seu article. No oblidem que el centre s'inaugura en una època en què el país viu els darrers anys del Dictador i els inicis del canvi cap a la democràcia: "entre la població hi ha una explosió general d'alegria i il·lusió, però també d'incertesa".

El Mossèn es va convertir així en una petita universitat, amb un alumnat engrescat a l'hora d'aprendre i amb uns docents amb l'eufòria d'ensenyar. Amb testimonis de persones que descobriren a l'institut la seva vocació professional, les seves dots per a les arts, els inicis en el sexe i el consum de certes substàncies, la descoberta de l'amor o el coneixement d'amistats que duraran per a sempre.

Al llarg de tot el llibre surt de tant en tant la figura i el record de qui va ser un dels directors del centre, del curs 1996-97 fins a part del curs 2008-2009, en Bernat Jaume Rosselló Cándido, que va morir el dia de la berena de l'any 2010, dia de vacances, mentre feia feina a l'institut. Admirat pel seu caràcter, bon humor, artífex dels foguerons de Sant Antoni del centre, que reberen elogis i premis. Molt emotiva la referència quan diu que les tanques de l'institut varen aparèixer plenes de flors que hi havien col·locat els alumnes en senyal de record i agraïment.

L'obra recull també la tasca de normalització que ha fet al llarg de tots aquests anys l'institut, un fet lògic si ha de "re-tre comptes" al canonge manacorí de qui du el nom. I també hi ha un apartat molt interessant que descriu la lluita i l'empenta de tota la comunitat educativa en contra de la gestió del Govern del Partit Popular encapçalat per José

Ramón Bauzá: decret TIL, Llei de símbols... El Mossèn ha destacat sempre per una actitud lleial a la llengua, al país i al seu compromís amb l'escola pública. Des de l'STEI Inter-sindical no oblidam que alguns dels seus professors varen sortir a certs mitjans de comunicació i patiren un assetjament intolerable en uns moments molt complicats.

Àncora i palanca és molt divers i tant el poden llegir els ex-alumnes del Mossèn, els manacorins en general, i la comunitat educativa, la passada i la present. També hi ha les aportacions de persones que han estat alumnes del centre o, fins i tot professors, i que avui dia són tot un referent en els seus camps respectius: el president del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears Carlos Gómez, l'economista Antoni Riera Font, la professora de la UIB Maria Rosa Rosselló o el director de la Coral Universitat de les Illes Balears Joan Company.

No puc estar-me d'acabar aquesta ressenya compartint la meua experiència com a antic alumne del Mossèn Alcover i del que ha suposat per a mi: el meu curs, del 1971, va ser el darrer de La Salle de Manacor sense nines a classe. Per tant, el primer impacte en aquest sentit va ser important. En segon lloc, perquè a primer de BUP l'any 1985 vàrem ser els primers que poguérem triar l'ensenyament en català (no oblidaré mai les classes d'en Joan Parera parlant de "sinus", "cosinus" i "tangents"). I finalment perquè va ser a les aules d'aquest centre on vaig descobrir el tresor de les llengües clàssiques i l'herència del món grec i llatí. Compartesc del tot la sensació de llibertat que s'hi vivia, de proximitat i complicitat amb el professorat, de la qualitat de l'ensenyament que s'hi impartia; i perquè vàrem aprendre a combinar d'una manera molt harmònica llibertat i, alhora, responsabilitat, sense oblidar les bones amistats que s'hi varen forjar.

Anys després, durant el curs 2006-2007, vaig tenir l'oportunitat de fer les pràctiques a l'institut en el departament de llengua catalana i literatura i va ser un goig viure l'experiència com a docent, compartint feina i temps d'esplai amb aquells antics professors que de jovenell havia admirat.

Estimat Mossèn, que en puguis fer molts més! ■